

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 04/10/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 44

Người thế gian nói: “*Người chết làm quý*”. Đa phần người thế gian khi chết đều đi làm quý vì phần lớn người thế gian đều tham. Thậm chí, có những người đã tu hành vẫn tham phẩm vị, tham học rộng, nghe nhiều. Phật dạy chúng ta: “***Cần tu Giới – Định – Tuệ. Diệt trừ Tham – Sân – Si***”. Đây là tổng cương lĩnh tu hành. Chúng ta giữ giới thì chúng ta sẽ không phạm phải những sai lầm. Giới là biệt giải thoát.

Chúng ta mong việc chúng ta làm sẽ thành công, chúng ta sợ việc không thành thì chúng ta sẽ mất mặt thì đó cũng là cúng ta có tâm tham cầu. Hòa Thượng nói: “***Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức***”. Chúng ta tận tâm tận lực làm lợi ích cho chúng sanh, lợi ích tha nhân là được. Đã từ lâu tôi không có tâm cưỡng cầu, tôi chỉ dặn bảo mọi người tận tâm, tận lực làm là được. Chúng sanh tiếp nhận được là do phước của chúng sanh, chúng sanh không thể tiếp nhận do họ chưa đủ phước. Khi chúng ta học 1200 chuyên đề của Hòa Thượng, Ngài nhắc, chúng ta quán sát xem chúng ta đang làm việc cho Phật hay đang làm cho Ma? Chúng ta tùy thuận tập khí, phiền não, tùy thuận theo “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*” là chúng ta đang tùy thuận theo Ma, những việc chúng ta đang làm đều là Ma sự.

Chúng ta làm việc mà tâm chúng ta an lạc, tâm chúng ta không có chướng ngại thì đó là chúng ta đang làm Phật sự. Hôm trước, khi chúng ta chuẩn bị tổ chức lễ tri ân ở Đà Nẵng, miền Bắc bị mưa bão khiến nhiều người lâm than nên chúng ta đã dừng tổ chức buổi lễ dùng số tiền đó để cứu giúp người khổ nạn. Nếu chúng ta nhận tiền của ai đó để tổ chức sự kiện thì chúng ta nhất định không thể thay đổi. Chúng ta cũng ngưng tổ chức lễ tri ân ở Nghệ An, Gia Lai để dành hết tấm lòng hỗ trợ đồng bào lũ lụt. Hòa Thượng từng kể, trong một số pháp hội, những người muốn đốt cây nhang đầu tiên đều phải trả tiền, những pháp hội như vậy không thể tự ý dừng lại. Mười năm qua, chúng ta đã làm những việc lợi ích chúng sanh một cách rất mạnh mẽ, chúng ta cũng đã tổ chức lễ tri ân ở trung tâm hội nghị Quốc gia.

Phật dạy chúng ta không sát sanh, không trộm cắp. Chính chúng ta cũng đều không muốn bị người khác làm tổn hại, bị người khác trộm cắp tài sản. Thí dụ, người nào bị mất tiền thì chắc chắn họ sẽ không thể vui vẻ mà sẽ khóc lóc và đi báo công an. Chúng ta giữ giới nào thì chúng ta đã được giải thoát khỏi giới đó. Chúng ta giữ giới thì tâm chúng ta định. Tâm định mới có thể sinh trí tuệ. Điều quan trọng là chúng ta phải diệt trừ tâm tham chứ không phải chúng ta đối đối tượng tham. Chúng ta thường phát

tâm nhưng sau một thời gian, tâm chúng ta bị thoái chuyển. Phước báu không có hình tướng, chúng ta thích chạy theo tiền tài, vật chất vì những thứ này có hình tướng. Chúng ta chạy theo tiền tài thì chúng ta sẽ mất đi tín tâm với Phật pháp, niềm tin đối với Thánh Hiền. Chúng ta cố gắng làm mọi việc bằng tâm chân thành thì Phật Bồ Tát sẽ an bài. Chúng ta đối đối tượng tham thì đó vẫn là tham, nghiệp nhân của tham là Nga quý, Quý có phước thì sẽ hóa sanh làm lãnh đạo, làm chúa Quý. Chúng sanh ở trong cõi Súc sanh thì cũng vẫn có thể hưởng phước.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Con niệm Phật một thời gian dài, con cảm thấy cổ họng bị khô, khí vận không đủ, làm thế nào để niệm Phật cổ họng không bị khô, tâm bình khí hòa, pháp hỷ sung mãn?”*.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta thành tâm, thành ý niệm Phật thì liền có cảm ứng. Niệm Phật không chỉ niệm bằng miệng: “Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn. Đau ốm rất họng chỉ uống công”. Niệm Phật quan trọng nhất là phải học hành nghi của Phật. Hành nghi của Phật học bằng cách nào? Một bộ “Kinh Vô Lượng Thọ” chính là hành nghi của “A Di Đà Phật”. Chúng ta phải tường tận đạo lý và giáo huấn đã nói ở trên Kinh, “y giáo phụng hành”, chân thật có thể thực tiễn ngay trong tư tưởng, lời nói, hành vi của chính mình như vậy chúng ta niệm câu Phật hiệu mới linh nghiệm và được tất cả chư Phật hộ niệm, Long Thiên Thiện Thần bảo hộ, oan gia trái chủ cũng không thể làm gì được chúng ta”*.

Chúng ta đang niệm Phật với tâm thái gì? Trước đây, khi Hòa Thượng còn trẻ, Ngài nghe mọi người nói rằng niệm Phật vẫn đọa Địa ngục, Ngài liền đến hỏi Ngài Lý Bình Nam, Ngài Lý Bình Nam nói: *“Việc này rất lớn, ngày mai lên giảng đường tôi sẽ nói để mọi người cùng nghe”*. Chúng ta dùng tâm *“danh vọng lợi dưỡng”, “tự tư tự lợi”, “tham, sân, si, mạn”* niệm Phật thì chắc chắn chúng ta sẽ phải đọa Địa ngục.

Người xưa kể câu chuyện, oan hồn Triệu Thấu muốn hại Ngài Ngô Đạt nhưng Ngài Ngô Đạt tu hành tinh tấn, là cao tăng nên Triệu Thấu không thể làm gì. Đến đời thứ 10, khi Ngài Ngô Đạt vừa khởi lên ý niệm danh lợi thì oan hồn của Triệu Thấu liền biến thành ghẻ mặt người mọc trên người Ngài Ngô Đạt.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta đem công đức mà chính mình tu tập được hồi hướng cho oan gia trái chủ, giúp họ cầu sanh Tịnh Độ thì oán kết này liền được hóa giải. Người xưa nói: “Oan gia nên giải không nên kết”. Chúng ta không kết oán thù với người thì tâm chúng ta mới thanh tịnh. Chúng ta dùng tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm giác niệm Phật thì tự nhiên chúng ta được hoan hỷ”*. Chúng ta bị khô cổ là do cơ địa, trước khi tôi giảng tôi luôn chuẩn bị sẵn một ly nước ấm. Chúng ta chưa chuyên tâm niệm Phật thì chúng ta sẽ cảm thấy cơ thể chỗ nào cũng đau nhức. Chúng ta niệm Phật rời khỏi cảnh giới thì chúng ta sẽ không còn cảm thấy đau nhức. Khi tôi ngồi học, ban đầu tôi có thể bị sổ mũi nhưng khi bắt đầu vào học thì tôi buông bỏ thân tâm thế giới. Tôi rất xem trọng giờ học buổi sáng nên gần 2000 giờ qua, tôi chưa trề

một phút nào cho dù tôi phải di chuyển nhiều nơi. Tôi luôn thực hiện thời khóa đầy đủ vì tôi nhận thấy thời gian đó là vô cùng quan trọng.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Người vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì có phải là sẽ lập tức đi độ chúng sanh hay không? Hay phải đợi đến khi hoa khai?”*

Hòa Thượng nói: *“Việc này trên “Kinh Vô Lượng Thọ” đã nói rất rõ ràng, A Di Đà Phật rất từ bi, đối với người có tâm muốn cứu giúp chúng sanh, có pháp duyên thù thắng đối với chúng sanh thì sẽ được Phật gia trì, người nào muốn phát nguyện trước độ chúng sanh sau chính mình mới thành tựu thì Phật cũng sẽ giúp đỡ cho họ. Chúng ta chỉ cần vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc gặp mặt A Di Đà thì liền được bốn nguyện của Phật gia trì, chúng ta cũng có năng lực độ chúng sanh”*.

Đây đều do tâm nguyện của chúng ta, nếu chúng ta có tâm nguyện độ những chúng sanh đau khổ, độ những chúng sanh này đang chờ chúng ta thì chúng ta quay lại độ sanh. Điều này giống như, có người nói, tôi học xong đại học thì tôi mới đi làm việc, nhưng có người học đại học năm thứ hai đã mang sổ học ra để làm việc. Chúng ta muốn độ chúng sanh trước, thành Phật sau thì vẫn được. Chúng ta về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta đều trở thành Bồ Tát Bất Thối không còn thoái chuyển, chúng ta có năng lực độ sanh. Có những người chỉ thích niệm Phật không thích độ chúng sanh.

Trước đây, tôi đi làm giáo dục, những người thân tín với tôi cũng cản trở, họ nói mọi người đừng mời tôi đi giảng để tôi ở nhà chuyên tâm niệm Phật. Họ niệm Phật rất tốt, nếu những người này có thể vãng sanh thì họ chưa chắc đã trở lại thế giới Ta Bà để độ chúng sanh ngay. Tâm độ sanh phải có từ khi chúng ta bắt đầu tu hành, ngay từ đầu chúng ta đã muốn độ chúng sanh trước, mình thành tựu sau. Nếu trước đây, chúng ta không muốn độ chúng sanh ngay thì khi chúng ta về thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta sẽ khó tự nhiên phát được tâm này.

Hòa Thượng nói: *“Không luận là chúng ta sinh vào bất cứ cõi nào, chúng ta đều không bị mê mất đi Tịnh Độ”*.

Chúng ta trở về Ta Bà độ chúng sanh thì chúng ta sinh vào bất cứ cõi nào thì chúng ta cũng không bị mê muội. Chúng ta sinh vào cõi nào thì chúng ta cũng có thiện căn, khi chúng ta nhìn thấy vô thường, nhìn thấy một chiếc lá vàng rơi thì chúng ta cũng sẽ tỉnh ngộ, chúng ta nhận ra là chúng ta không đến để chìm đắm trong hưởng thụ ngũ dục mà là để độ chúng sanh. Trước đây, tôi làm những việc ở thế gian, thọ hưởng tài sắc nhưng tôi luôn cảm thấy cuộc sống này không phải là của mình, mình cần phải thay đổi. Khi gặp được pháp của Hòa Thượng, tôi bắt đầu miệt mài phiên dịch, tôi cảm thấy rất hoan hỷ, càng đọc càng cảm thấy vui.

Hòa Thượng nói: *“Pháp môn Di Đà bất khả tư nghị, cũng là đại đức xưa đã nói: “nan tín chi pháp”, là pháp khó tin. Pháp môn này, Phật ở tất cả các Kinh khác chưa từng nói qua, tất cả chư Phật cũng chưa từng nói qua sự việc này, chỉ riêng thế giới*

Tây Phương Cực Lạc có". Chúng sanh đã về Tây Phương Cực Lạc gặp mặt Phật, chứng được Bồ Tát Bất Thối, muốn độ chúng sanh thì có thể về thế giới Ta Bà. Đây là hạnh nguyện: *"Trước độ sanh sau mới thành Phật"*.

Trong cuộc sống thường ngày, chúng ta có nghĩ đến chúng sanh hay chúng ta chỉ nghĩ đến mình? Chúng ta cho rằng chúng ta mệt, chúng ta cần nghỉ ngơi thì đó là ý niệm *"tự tư tự lợi"*. Chúng ta phải học theo cách khởi tâm động niệm, hành nghi của Phật Bồ Tát. Chúng ta phải học tinh thần của Phật pháp Đại Thừa: *"Trước độ sanh sau mới thành Phật"*. Hiện tại, chúng ta phải niệm Phật tốt, nhất định vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta muốn có tâm nguyện đó thì hiện tại, ngày ngày chúng ta phải phát tâm nguyện và thực hiện tâm nguyện đó. Chúng ta thực hiện tâm nguyện thì tâm nguyện sẽ trở thành nguyện lực. Chúng ta chỉ khởi niệm mà không thực hiện nên đó là chúng ta vọng tưởng.

Hòa Thượng nói: ***"Chúng ta phải nhận biết rõ ràng Phật pháp là giáo dục không phải là tôn giáo. Giáo dục của Phật Đà và tinh thần của Khổng Lão Phu Tử là hoàn toàn giống nhau, đều là không có phân biệt, bình đẳng giáo hóa tất cả chúng sanh. Phạm vi giáo học của Khổng Lão Phu Tử chỉ ở phạm vi nhân gian, còn cõi Thiên Đạo, Quý Thần, Phu Tử thường nói: "Kính quý thần nhưng không gần gũi". Chỉ có thể thờ cúng quý thần mà không thể thân cận học tập. Phạm vi giáo học của Thích Ca Mâu Ni Phật là tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới, trên Kinh gọi là mười pháp giới. Ngày nay, các nhà khoa học gọi là sinh vật ở các tầng không gian khác, có rất nhiều tầng không gian khác, phạm vi giáo hóa của Phật rộng lớn không có bờ mé. Những lời Phật nói ra đều là bản năng, tự tánh của mỗi con người. Tự tánh chính là chân thành, chân tâm, bốn tánh của chúng ta vốn dĩ đầy đủ vô lượng trí tuệ, vô lượng đức năng, vô lượng tài nghệ thậm chí vô lượng tướng hảo"***.

Chúng duyên hòa hợp tạo nên hiện tượng thì gọi là chúng sanh. Tất cả mọi sự, mọi vật, mọi việc đều là chúng sanh, đều đáng được độ. Thí dụ, chúng ta có thể độ cái bàn này bằng cách chúng ta để cái bàn ngay ngắn, chỉnh tề, sạch đẹp. Phật dạy chúng ta những điều chúng ta nên làm, để chúng ta hồi phục bản năng vốn có trong tự tánh. Tự tánh của chúng ta là *"chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi"*, hiện tại, tự tánh của chúng ta đã bị *"tự tư tự lợi"*, *"danh vọng lợi dưỡng"*, ảo danh, ảo vọng, *"năm dục sáu trần"* che mắt. Người em của tôi nói, hiện tại thịt tăng giá, tiền chi tiêu của gia đình tăng. Họ khổ mà họ không biết vì sao họ khổ, chúng ta tiết giảm ham muốn thì chúng ta sẽ không phải làm những việc sai trái, tạo nghiệp. Tự tánh của chúng ta vốn dĩ là thuần tịnh, trong tự tánh của chúng ta vốn dĩ đầy đủ chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. Phật Bồ Tát dùng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi độ tất cả chúng sanh không phân biệt. Phật có 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp, vô lượng vô biên tướng hảo. Chúng ta đều có sẵn những năng lực này nhưng những năng lực này đã bị tập khí, phiền não của chúng ta che mắt.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!